

NOVO V SKIPU

Združena moč

Lansko leto je minilo 25 let, ko so v Šentvidu ustanovili SKIP — Strojno kovinsko industrijsko podjetje. Tudi delavci te delovne skupnosti so pregledali svoje uspehe in težave v letih obstoja in iskali svojo bodočnost. Prišli so do spoznanja, da lahko hitrejši razvoj dosežejo le pod okriljem močnejše organizacije kot so sami. Odločili so se za združitev z IMP — Industrijsko montažnim podjetjem iz Ljubljane.

O tem, zakaj so se odločili za združitev z IMP in kaj si od nje obetajo, smo izvedeli iz razgovora z direktorjem SKIP Štefanom Krajncem.

»SKIP je danes v Jugoslaviji znan po svojih gradbenih žerjavih, izdelujemo pa tudi razne kovinske konstrukcije, rezervoarje, silose in drugo opremo, predvsem za gradbeništvo. Prav SKIP je izdelal prvi stolpni žerjav v Jugoslaviji. Trenutno je tržišče z gradbeno opremo precej zasičeno, zato smo morali svoj proizvodni program delno preusmeriti v proizvodnjo kmetijske opreme in pa v izdelovanje raznih proizvodov iz armiranega poliestra. Pri tem pa smo naleteli na vrsto problemov, predvsem kadrovskih in finančnih, ki bi jih uspešno lahko rešili le v sodelovanju z močnejšim partnerjem. Delovni ljudje iz SKIP so se zato na referendumu odločili za združitev z IMP, kjer bomo obstojali kot TOZD! Referendum je zelo dobro uspel, saj je kar 99,25 % delavcev glasovalo za združitev z IMP.

Ker imamo majhne lokacijske možnosti za razširitev proizvodnje, se bomo preusmerili predvsem na montažo rezervoarjev in silosov. Prav tu ima IMP svojo šibko točko in bomo tako njihov program montaže samo še dopolnili. Seveda pa bo SKIP obdržal še ves obstoječi proizvodni program.«

SKIP je postal TOZD v okviru IMP že 1. januarja 1975, čeprav so samoupravni sporazum o združitvi podpisali v mesecu januarju. TOZD SKIP je samostojna pravna oseba, na podlagi zaključnega računa za leto 1974 pa bodo razmejili tudi finančna sredstva.

In še nekaj osnovnih podatkov o SKIP. V njem je zaposlenih 150 delavcev, ki so lansko leto prodali za okoli 44.000.000 din izdelkov in so ustvarili okrog 5.500.000 din ostanka dohodka. Celotni dohodek so povečali za okoli 60 % v primerjavi z letom 1973, predvsem z večjo produktivnostjo, saj so zaposlili samo za 12 % več delavcev.

France Kmetič

20 let Dobre volje

Ze dvajset let je minilo od časa, ko je bil v naši občini ustanovljen prvi taborniški odred. Ustanovitelji so znali v svoji izredni zagnanosti v tako kratkem času zbrati v novi enoti kar 150 članov. Se istega leta so imeli tudi že svoj prvi samostojni tabor v Bohinju. Takrat so tudi dali novi enoti ime odred Dobre volje.

Dvajset generacij se je že izmenjalo v tem odredu in mnogi se le še spominjajo lepih dni v taborniški organizaciji, saj jim družina in služba ne dopuščata, da bi tako požrtvovalno delovali v odredu kot nekoč. Prijetno pa so bili presenečeni nekdanji člani, ko so dobili vabila za slavnostno skupščino odreda Dobre volje ob 20-letnici obstoja. Žal pa do mnogih nekdanjih članov vabila niso prispela, saj so njihovi naslovi zastareli. Kljub vsemu se jih je v sejni dvorani skupščine občine Ljubljana-Siška zbralo kar lepo število, med katerimi je bil še posebno drag gost prvi starešina odreda tov. Gustav Guzej.

V slavnostnem govoru je bivši dolgoletni starešina odreda Jože Zagorc obudil spomine na prehojeno pot v dvajsetih letih obstoja odreda. Poudaril je, da so člani kljub težavam dosegli, da je danes odred Dobre volje

Plaketo je tabornikom izročil Zdravko Krvina

pravzaprav vrh slovenskega in jugoslovanskega taborništva. Sledilo je razvitje novega prapora. Za vse člane je bilo to razvitje potrditev minulega dela in hkrati obveznost, da pod novim praporom nadaljujejo z delom v duhu socialistične samoupravne družbe.

Za izredne zasluge v razvoju taborniške organizacije v Sloveniji je v imenu Zveze tabornikov Slovenije (ZTS) podelil najvišje priznanje ZTS, plaketo doktorja Potrča, predsednik tov. Zdravko Krvina. Nato so sledila še priznanja in pohvale.

K svečanemu vzdušju so veliko pripomogli tudi številni predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine Šiška, KS Serčerjevo, osnovnih šol in drugih taborniških odredov. Med njimi so bili še posebno dragi gosti: predsednik skupščine občine Ljubljana-Siška inž. Stane Plemenitaš, predsednik IS Jože Dimnik, namestnik sekretarja ZKS občine Šiška Leopold Krebelj, dolgoletna mentorica šišenskih tabornikov Ida Jelovšek, pomočnik ravnatelja

OS Rihard Jakopič Miljutan Ajdič, ravnatelj OS Hinko Smrekar in drugi.

Uspelo skupščino je zaključil kulturni program, v katerem so člani odreda orisali celoletno delo odreda. Ob koncu je vsak udeleženec proslave dobil še spominsko ploščico odreda Dobre volje. Nato je sledil še družabni večer v prostorih ODV v KS Ljubo Sercer, kjer so taborniki pripravili še razstavo o svoji dejavnosti.

B. Semolič

Pionirji zelo radi obiščejo prijatelje v vojašnici.

Naša ulica

Naša ulica ima ime po znani otroški pisateljici Manici Komanovi, ki je živela v Vižmarjih. V zahvalo za njeno življenjsko delo in v spomin nanjo so našo ulico imenovali po njej.

Naša ulica je na novo zgrajena v novem stanovanjskem naselju. Je lepa, in lahko bi bila še lepša, če bi stanovalci, ki stanujejo ob njej, malo bolj pazili na red in čistočo. Toda na žalost jo nekateri uporabljajo za odlaganje smeti in drugih odpadkov kot na primer plevela in kamenja z vrtov ...

Posebno dobrodošel prostor za odlaganje smeti je naša ulica za tiste, ki imajo vrtove na našo stran, vhode v svoja stanovanja pa iz sosednje ulice. Na svoji strani, pri vhodih, imajo lepo čisto, prav malo pa jim je mar, kakšna je ulica Manice Komanove.

Mislim, da si je Manica Komanova zaslužila lepšo ulico in več spoštovanja v spominu nanjo. Naša želja je, da bi bila ulica lepo urejena, čista in asfaltirana. Kdaj pa bomo tako srečni, da se nam bo ta želja izpolnila — ne vem.

Ani Gostinčar, 4. d

